

[Finansministeren.]

ringens Side har vi ikke ønsket paa nogen Maade at tilkendegive, at selve Reguleringsreglerne skulde tilsidesættes. Vi har hævdet den Opfattelse — og det er altsaa ogsaa den, som Tjenestemændene inden for alle Grader har akkviesceret ved —, at naar der er Tale om Prisstigninger, der falder inden for den stille Zone, er man i og for sig uden for Lønningssystemet, saa er man inde paa et Omraade, hvor man maa afgøre Spørgsmaalene ud fra paa den ene Side almindelige Betragtninger over, hvad der med Ret og Billighed bør ydes Tjenestemændene, paa den anden Side en Vurdering af, hvorledes den almindelige Befolkning er stillet, hvorledes Finanserne er stillede o. s. v.; en Række sammenfattende Betragtninger, og hvis det ærede Medlem havde fulgt med i de Udtalelser, der efter Forhandlingerne er fremkommet fra Tjenestemændenes Repræsentanter i deres Medlemsblade, vilde det ærede Medlem have set, at for de højere Tjenestemænds Vedkommende er det netop disse Betragtninger, man har lagt Vægt paa, idet man har erkendt, at her var man paa et Omraade, hvor man maatte handle ud fra Ret og Billighed, og at ud herfra maatte den Ordning, der er truffet, baade for Tjenestemændene og for Staten, siges at være en rimelig og retfærdig Ordning.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds gjorde nogle Bemærkninger om Stedtillægget. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem hverken paa Fiskeri eller ind paa andre Omraader, men nøjes med at sige, at Betragtninger af den Art maa tages op, naar man igen kommer til en Revision af Lønningsloven. Det er muligt, at der kan anlægges andre Synspunkter paa dette Forhold — det har jeg personlig beskæftiget mig alt for lidt med, til at jeg i Øjeblikket tør have nogen afgørende Mening derom. Jeg kan, som sagt, kun i al Almindelighed mene, at dette Spørgsmaal maa man se paa, naar man kommer til en Revision af Lønningsloven.

S. C. Nørgaard: Jeg har allerede i mit forrige Indlæg sagt, at Venstre ikke vil modsætte sig dette Lovforslag, idet vi mener, det er en direkte Følge af hele den økonomiske Politik, der er ført. Vi vil ikke hindre, at der ydes de enkelte Personer en Godtgørelse for den Prisforhøjelse, der er sket. Tjenestemændene, sagde jeg, har ikke foraarsaget de dyre Levevilkaar. Derfor vil vi ikke stemme imod dette Forslag, men vi vil paa den anden Side heller ikke stemme for det, fordi vi ikke vil have Del

i Ansvar for den økonomiske Politik, denne Regering fører. Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) ved jo saa udmærket godt, at det er Venstres Standpunkt.

Den højtærede Finansminister gentog mine Ord om, at det var „betimelige“ og „retfærdige“ Krav, set fra Tjenestemændenes Synspunkt. De Ord staar jeg ved. Hvis vi ikke fandt, at det var betimeligt og retfærdigt, at Tjenestemændene fik en Godtgørelse for den Prisfordyrelse, der er skabt, dels gennem Forhold uden for vort Lands Grænser, dels gennem Forhold inden for Landets Grænser, vilde vi have stemt imod Forslaget.

Den højtærede Minister siger saa, at det særlig er Spisevarerne, de Varer, som frembringes af Landbruget, der er steget i Pris. Jeg vil dog minde om, at den højtærede Landbrugsminister den 10. December 1937 holdt en Tale i Folketinget, hvor han fremdrog netop dette Forhold og sagde som saa: Man maa indrømme, at fra 1929 til 1937 er der foregaaet en Stigning i Flæskeprisen paa 7—8 pCt., men Smørprisen ligger 20 pCt., Ægprisen 30 pCt. og Prisen paa Slagtekvæg 14 pCt. under Prisen i 1929. Jeg kan derfor ikke skønne, at man med Rette kan fremføre, at det særlig er Spisevarerne, der er blevet dyrere, og at derigenom faar en anden Del af Befolkningen en Fortjeneste — det er der jo slet ikke Tale om.

Endvidere gjorde den højtærede Minister gældende, at man maa erindre, at Købeevnen vokser, naar Lønnen forhøjes. Det er selvfølgelig rigtigt under en vis Forudsætning, nemlig den, at Varepriserne bliver staaende paa samme Niveau, men stiger Varepriserne i samme Forhold som Lønningerne, er Købeevnen jo den samme. Jeg er selv Tjenestemand, og jeg ved, at den Løn, jeg faar, er kun det værd, jeg kan købe for den. Faar jeg en Lønforhøjelse og Priserne paa de almindelige Forbrugsvarer i Løbet af kort Tid stiger med et tilsvarende Beløb, er jeg ikke bedre holden, og saa er jeg ikke derfor en bedre Køber i Samfundet end ellers.

Ud fra disse Betragtninger ønsker Venstre ikke at stemme imod Forslaget, men vil undlade at stemme ved tredje Behandling, fordi vi ikke ønsker at være medansvarlige for den økonomiske Politik, denne Regering fører.

Ch. Petersen: Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til det ærede 15de tingvalgte Medlem (S. C. Nørgaard). Det ærede Med-